

Asger Schnack (f. 1949)

Debuterede allerede som 18-årig med digtsamlingen *Øjeæbler* (1967). At digteren har haft tid til at sove en eneste natte-time herefter, er nærmest ubegribeligt. Lige siden debuten er ordene flydt i en ubrudt strøm fra Schnacks pen. Ud over de talrige digtsamlinger og romaner har Schnack indgået lyriske samarbejder med kollegaerne F.P. Jac og Klaus Høeck, samt skrevet talrige børnebøger, essays og en monografi om vennen Dan Turèll. Og hvis dette var alt, ville det være imponerende nok, men der er meget mere at føje til beskrivelsen af denne usædvanlige litterære personlighed. For ud over det altid dristige og eksperimenterende forfatterskab har Schnack også gjort sig bemærket som redaktør, oversætter, anmelder, Bob Dylan ekspert/formidler og som ophavsmand til forlagene *Swing* (1974-79) og *Bebop* (2000-), som han har drevet på egen hånd. I dag arbejder Schnack desuden som lærer på Forfatterskolen.

Asger er inkarnationen af en [FINGERPRINT]er, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at hans alsidige litterære engagement har været en af inspirationerne bag hele serien. Siden Forlaget [FINGERPRINT]s oprettelse i foråret 2009 har vi i non-redaktionen hele tiden været enige om, at Asger Schnack, såfremt han selv ønskede det, skulle indgå i vores serie. Som et af vores vigtigste litterære flagskibe gennem fire årtier har digteren været en selvskrevet kandidat til eksperimentet [FINGERPRINT], og vi er stolte af at kunne slutte serien af med netop Asger Schnack ved roret.

Glem tiden. Et digt
© 2010 Asger Schnack
Non-redaktion: Simon Darø,
Kasper Kjeldgaard Stoltz & Kristina Stoltz
Omslag og layout [FINGERPRINT] + forfatteren
Sat af [FINGERPRINT]
Eneste trykte oplag i 250 nummererede eksemplarer
Trykt hos Toptryk Grafisk ApS
Udgivet med støtte fra
Statens Kunstråds Litteraturudvalg
ISBN 978-87-92509-07-9

Festen blev holdt på Underwood Ink.
Ryesgade 30A

[FINGERPRINT]s tidligere udgivelser
kan downloades gratis på

www.forlaget-fingerprint.dk

ASGER SCHNACK
GLEM TIDEN
Et digt

#7
[FINGERPRINT]
2010

Glem tiden og retfærdigheden. Sving dig ud i det grænseløse. Lad dine tanker tage bolig i det grænseløse.

Chuang Tsi

Glem tiden, når den kommer som billeder,
små sakse, der skærer maven op.
Glem tiden, når du står ved en fodgængerovergang,
og bål og brand er de nærmeste redskaber.
Glem tiden, når skilninger mødes,
og intet er den nye hårpragt.
Der er muligvis en forhindring i skoene,
det er skoens blå metal.
Der er muligvis blomster på vejen
med hver sin brudebuket i tankerne.
Vejrtrækningen er nu sådan, ruten er lagt.
Du kan tælle til tal uden fjer, men hellere sover du,
hellere ruller du fjerdragten ud og smiler.
Glem vandpytterne, hvor to og to leger lige,
glem de regnskaber, du måtte have med mennesker.
Moderloftet lyser,
det er en sen eftermiddag i glemte omgivelser.
Der er grund til at ekspandere,
der er grund til at mingle med stjernerne.
Glem de cifre, der står ude til højre,

sig tingene ligeud,
noget med en kærlighed til dyrearter,
noget med heste, der repræsenterer solbuen.
Glem de ideer, der er skrevet på kvadrater,
som er ridset ind i blæsten af en rystende hånd.
Du kunne starte i skolen igen
som dør eller vindue eller som lyspunkt,
som en lysende prik på vej fra væg til bølgende hav,
dvs. lyshav,
en slags lysindustri, som ingen har aktier i,
som ikke i hurtige skrig indgår i fuglelivet,
men som vandrer selv.
Det er en naturlig nødlandingsplads for fremmede,
men du er videre.
Din egen krop er nu en del af universet.
Glem de aftaler, du havde med andre instanser,
glem en forestilling om et hierarki,
en papkasseverden, hvor kyllinger afspadserer livet.
Glemte er det sidste glimt af væde.
Men hellere stiller du op i sweater og jeans

og tuder i vinden.
Store oliepøle er du parat til at overflyve.
Glemte er millioner af bølgetoppe.
Glem dit ansigt,
lad dig ikke narre af spejle og mennesker.
Væbnet med blomster
er noget dødt på vej ind i livet igen.
Det støder på sig selv
som en fisk, der slår med sin hale.
Glem de tre ord, der skal til for at glemme.
Glem vejrtrækningsøvelserne og det blå maleri.
Det er alt sammen bølger på et hav langt nede.
Så megen energi absolut uden navn
som en ugedag opløst i anonymitet
og stillet på hovedet.
Glem de skemaer, der holdt dig stikkende
til vinduer og slog dig til gulvet.
Det er kun lige begyndt, det felt,
hvor småt forvandler sig til sole,
og resten er en del af solen.

Derfra ses ikke mennesker
eller spor af mennesker, men øjne.
Senere snarere kun ét øje, øjet, der ser.
Det er milevidt fra ethvert mål,
men derfor kan det godt snurre.
Glem iris og fordelinger af lys og skygge,
stil ind på en bølgegang uden afbrydelse.
Det er vinter om foråret og forår om vinteren,
det er sommer, når det ikke er sommer.
Sådan ser logikken ud her sidst på efteråret.
Nødden er større end træet.
Du husker dine egne skridt, når du går,
med den del af tiden, du ikke har glemt.
Glem fotografiet af solnedgangen, solopgangen,
du kan ikke huske, hvad der er hvad.
Det er muligvis en blå bevidsthed,
der kommer flyvende,
du forholder dig skeptisk,
men vil gerne undersøge fjerene.
Stil dig lidt nærmere afgrunden,

hvis du vil høre klippens hjerteslag.
Glem flyvemaskiner og solure.
Bølgerne hersker. Du kaster dig i dem,
ufortrødent som et instinkt,
men med cool håndled, når du svømmer.
Glem længslen efter medaljer
og sitrende hud ved sejrsceremonien.
Varmen fra centrum og periferi
strømmer sammen i hinandens retning.
En pensel, når der ikke er andet.
Fleksibelt råderum for fisk.
Glem alder og huskesedler, lister over
kærlighedstab og førstegangsbegyndelser.
Du vil foretrække at være i bevægelsen.
Glem, hvad andre mennesker skylder dig.
Deres ansigter er nu silhuetter, nu øjenkontakt.
Du ses side om side med det, du giver.
Hvis der er en puls, kan du bevæge dig.
Sætningerne hylder vinden,
fordi de ikke kender andet.

Et sejl for øjeblikket,
drømmebjerget, der smuldrer.
Det er hårdt at støde ind i muskelsammentrækninger.
Glem forulempelsen.
Iført briller læser du på læsesalen.
Idet du tænker selvsamme sætning,
er du selvsamme refleks.
Din ungdom står ikke længere i vejen.
Eller til diskussion.
Du henfører beviser til virkeligheden,
som fra nu af hedder sandhed.
Nogle hoster og nyser og stammer,
og hele skibet ryster.
Der er kroppe, der springer ud
som afmægtige blomster.
Glem regnskabets time,
du tilgiver med løs hånd.
Cyklister ses oppe nordpå,
ved fodgængerovergangen strømmer
mennesker over for grønt.

Det, byen har besluttet,
og det, vinden har besluttet.
Du kaster dig i havet med din krop,
der af bølgerne forveksles med en sæl.
Glem sætningerne.
Sproget drypper eller ruller, besøgsvis.
Når dråben er større end akvariet.
Du har eksempler på saltvand,
der låner sit salt til den første den bedste.
Glem, at det nu også skal skrives på regningen.
Sværd falder, når de møder hinanden.
Har du ting, gælder det om at give dem væk.
Har du penge, er det endnu drabeligere.
Noget tager over, og det er et klaver i luften
med ganske få toner tilbage.
Det er mest en nynnen,
noget lavmælt, der breder sig
og nu summer som universel modstand.
Glem alt på vej hen til kanten.
Vågn op som moment på dragens ryg.

Du er udmærket klar over,
hvad det er, der skinner foran dig,
det er den samlede mængde af ord
transformeret til ren energi.
Glem de hvislelyde, der hører til i et bur,
som ingen fugl er sluppet ud af.
Gør det usandsynlige muligt
ved at iføre dig kantede øjenbryn,
kantede kæber og et kantet smil.
Det er derude, stole og borde også er kantede.
Det er derude, overgangen fra skarp profil
til opløst pulverform finder sted.
Åndenød tager dig,
men du lever op som et træ,
der har blade nok til at veksle angst med ilt.
Glem parallelle forløb
og det, der gerne skulle opnå
samme hastighed samtidigt.
Glem den skemalagte begyndelse,
noget malet med to farver.

Glem, ved nærmere eftertanke, modlyset her.
Du frygter, at noget skal gentage sig,
men herude er gentagelsen en variation.
Som i en dans, som i et brusebad,
hvor du svajer af lykke,
mens strålerne slår hårdt på din ømme krop.
Øjeblikket er herude bestemt af uendeligheden,
det uafladelige fald, den evige sne.
Du klatrer uden på husene,
det er derfor, der er trapper.
Du hilser på snefnuggene,
der smelter i luften og er psykedelisk vand,
inden de rammer fortovet.
I det blinkende lys
fra reklamer og skælvende biler
af en generel utilfredshed med forholdene.
Du blæser sæbebobler
og ser dem gå til grunde.
Du tager sko og strømper af,
fordi du ikke ved bedre.

Glem menighedsbladet med mødeindkaldelser,
glem annonceavisen med
lokale nyheder om domsafsigelser.
Du står over for former,
der forvandles ved de mindste
bevægelser i omgivelserne.
Du ses muligvis ikke af andre,
men hvis du ses,
ses du som en hidsig silhuet,
en tænkende nabo til en følelse, alle kender.
Der er fælder overalt, men du undgår dem.
Du taler selv om en asfalteret drøm,
men mener snarere en drømmende asfalt.
Du ved ikke, hvad du mener.
Ingen kan forhindre dig i at opleve
alle ting på samme tid.
Der er videnskabens love,
men du benægter dem ikke.
Der er ansigter, men du ser dem ikke.
Der er nationers skabelse,

men du lader det bare ske.
To og to er brølende vandfald i et lys,
der skærer tænder.
Fire og fire sidder mennesker
og lover hinanden troskab.
Adjektiver bevæger sig frit.
Det er dit domæne, for du har set folk dø.
Du har båret deres kister ind i en mund,
der spiser døde.
Der er sort forude, sort bagude,
det flimrer med sorte streger.
Giv bare din opsparing til en tilfældig.
Alt, hvad du har læst,
fordeler du ud på murstenene.
Alt, hvad du har tænkt,
efterlader du i glas og flasker.
Alt, hvad du har sagt, at du var,
glad, høj, skæv, evig,
drysser du som salt og peber ud på fortovet.
Det regner, men du lægger ikke mærke til det,

for du har gravet et hul,
hvor du har deponeret din sjæl.
I hullet er der frit udsyn over verdens lande.
Du indgår i forbindelser,
der er baseret på præcision
og agtpågivenhed.
Du indgår i forhold, der ryster af latter.
Tandsæt er også en måde at sige tingene på.
Glem augustnætter,
der kalder sig augustnætter.
Du er nøgtern som en antændt avis.
Din tid er kommet.
Det hele går til yderligheder
forstået som det, ordene siger.
Det hele forstået som alle ting,
der kan bevæge sig.
Du skal nok lade være med
at vise den mindste affekt.
Du er stille og rolig.
Under tøjet spiller dine muskler.

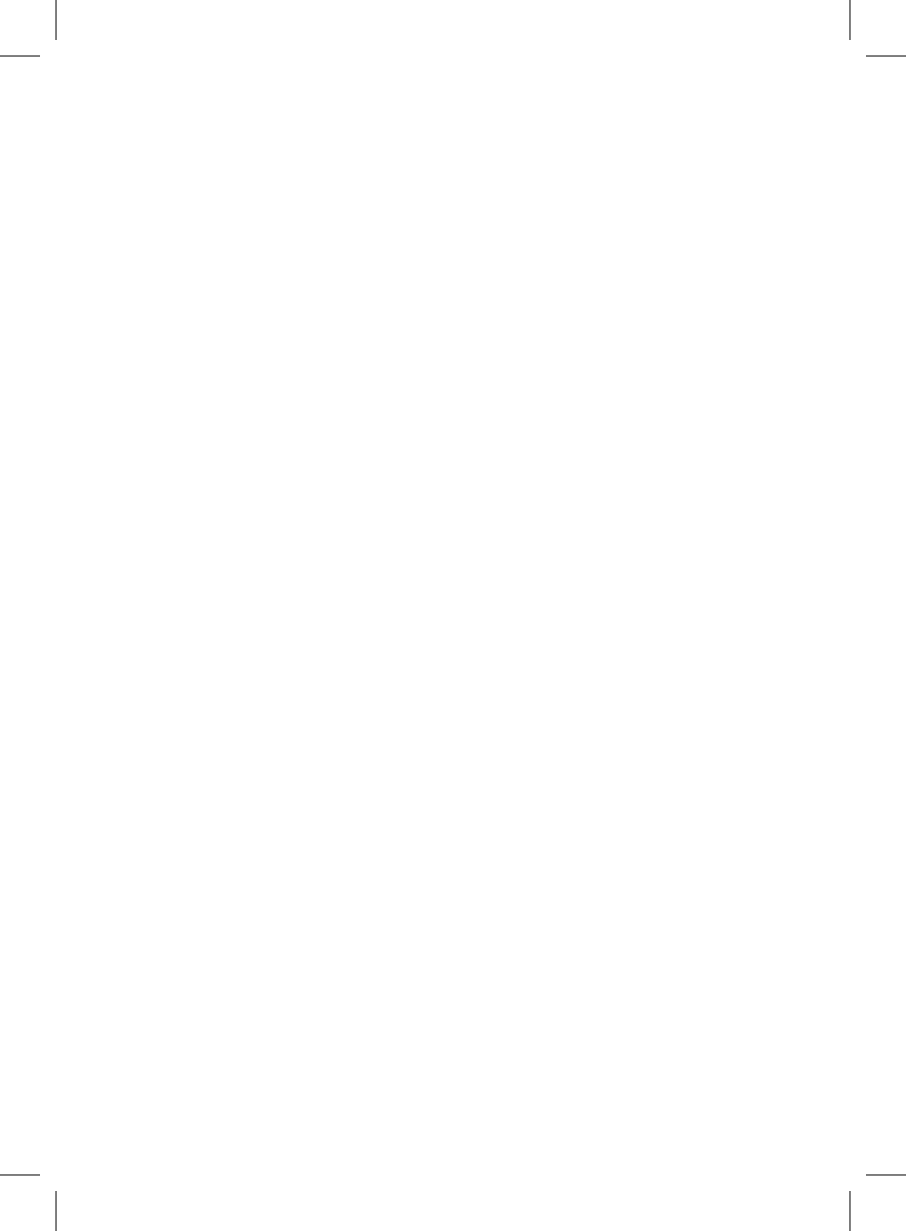
Glem alt om moderne madlavning
og andre avisartikler.
Vinden er rigeligt her.
Der finder en udskiftning sted,
som ingen kan overskue konsekvenserne af.
Dem, du kendte, kender du ikke,
dem, du knap nok hilste på,
opsøger din visdom.
De går lige igennem dig,
du mærker en svag aura af tab og gevinster.
Lidt søvn, og du er parat igen.
Du kravler mod døren med ladt revolver.
Du repræsenterer myretuen.
Efter endt betydningsdannelse
er der ny betydning på vej.
Der er kø foran offerhandlingen,
mærkeligt nok er menneskene villige
til at betale med deres fornuft.
Der er sribede markiser,
som om striber sagde alt.

Du undgår uniformer,
fordi du aldrig har forstået glæden ved,
at to ting er ens.
Det drypper af lys, igen,
du tørrer tårer af glimtende lysvæld bort.
Det salige kan sanses på mere end én måde.
Du vælger lukkede øjne, knyttede hænder
og en raketfart.
Årstiderne har flere udgaver af de samme vejrlig.
Har du først bevæget dig igennem dem,
er du væsentligt ældre,
en baby på oldingeben,
stavrende ud i natten.
Du fordeler alfabetet på den verden, du kender.
Det lyder som panfløjter
eller en anden elektronik.
På grænsen til søvnen står et skab
fyldt med porcelæn.
Det repræsenterer muligvis drømme,
du selv eller andre har drømt.

Du forsøger ikke at støde ind i det.
Du er en glidende finger.
Sex er gået over til estimerede handlinger,
der er gået over til et luftbårent rytteri,
der er gået over til en vandkant en sommer.
Glem vilkårligheden.
Lad uvilkårligheden komme spejlvendt tilbage.
Vinteren hænger i fjerne bjergegne, lige her.
Dramatiske slag udkæmper sig
for hvert skridt, du tager.
En hviskende sommer huler i ørerne.
Nogen begiver sig ned fra bjergene.
Muligvis er det dig.
Der er kuldegrader i glasset.
Det mindste kilogram af noget opvejer det største.
Sten på størrelse med raketter farer af sted,
men raketterne er ganske små.
En sandstorm i universet.
Du taler som en guldalder,
men er lavet af kød.

Søvnen befrier et øjeblik den anfægtede,
det er naturen, der brænder.
Skove, fabrikker, en menneskeskabt tvivl.
Glem skriveredskaberne, skriv bare med læberne
presset mod verden.
Linje for linje går tabt.
Hvem siger, at det ikke er sne?
Fra en stille scene høres støj.
Glem din barndoms meccano.
Lad den første alder komme tilbage.
To retninger er den samme.
Så mange hænder, arme, så mange ben.
En bølgekam, der rider verden rundt.
Skyhøjt svimler det for dig.
Du tager udgangspunkt i dit udgangspunkt.
Du føler dig hjemme,
fordi du bevæger dig frit omkring.
Som dit ansigt, således dit ansigt.
Du forstår det modsatte synspunkt,
uanset om du overhovedet har et.

Du har en fod.
Kommer du nærmere, er det på afstand.
Dine øjne ser langt.
August er det hele året.
Varmen kommer fra kulden,
det er vist det eneste, det første, det sidste,
syet ind i lommen på dine bukser.
Lydene siger lyde.
Universet kommer fra maven.
Glem forventet indkomst.
Send taknemmeligheden af sted
til hest, som måne.
Væk natten med indersiden af hånden.
Et bål, der rejser fra himmel til himmel.
Mørket er spærret inde i lyset.
Du kommer ud som øjne.
Glem alle urets ejendele.
Viserne farer rundt som elektriske stød.
Træk begæret ud af kroppen.
Skriv det ned, der allerede står på papiret.

[FINGERPRINT]

[FINGERPRINT] er et non-profit foretagende, styret af en 'non-redaktionsgruppe', der udelukkende står for at udvælge og invitere etablerede forfattere og distribuere disses udgivelser.

[FINGERPRINT] har til hensigt at facilitere udgivelser af spontane litterære tekster, hvor de af forlaget inviterede forfattere agerer skribenter såvel som korrekturlæsere og redaktører.

[FINGERPRINT] ønsker med udgivelserne at skabe så stor tilgang til litteraturen som muligt. Det begrænsede tekstuelle omfang, det praktiske format, samt det at hæfterne er gratis, betyder at bøgerne kan læses på stedet uden videre overvejelser: Udgivelserne varer en kop kaffes tid; det er en litterær indsprøjtning, en form for *instant litteratur*. Samtidig beriges læseren med et unikt værk i et begrænset oplag.

[FINGERPRINT] udgives under manifestet af september 2008

MANIFEST AF SEPTEMBER 2008

[FINGERPRINT] er gratis.

[FINGERPRINT] er altid en dansk forfatters tekst skrevet specifikt til formatet.

[FINGERPRINT] har altid formatet A6.

[FINGERPRINT] må ikke overstige 2000 ord.

[FINGERPRINT] er alle genrer inden for fiktion.

[FINGERPRINT] har ingen redaktionel instans der bedømmer tekstens indhold, så længe forfatteren holder sig inden for manifestet.

[FINGERPRINT] pålægger den pågældende forfatter selv at læse korrektur.

[FINGERPRINT] udgives altid med den pågældende forfatters fingeraftryk på omslaget.

[FINGERPRINT] udkommer fire gange om året.

[FINGERPRINT] skal være at finde i boghandlere, bogcaféer og andre litterære rum.

[FINGERPRINT] udkommer altid med pomp og pragt.

[FINGERPRINT] trykkes i 250 nummererede eksemplarer.

[FINGERPRINT] genoptrykkes ikke.